

Lai atbildētu uz jautājumu, ko EKL 45. panta izpratnē nozīmē "valsts vara", jāizmanto, no vienas puses, valstī pastāvošā izpratne. Darbības, kas kādā dalībvalstī nepieder valsts varai, nevar piesaukt izņēmuma piemērošanas labad, pat ja tās pašas darbības kādā citā dalībvalstī pieder valsts varai. No otras puses, interpretējot EKL 45. panta izpratnē, valsts varas jēdziens un apjoms ir jānosaka Kopienu tiesību kontekstā, tās nozīme Tiesai ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi. Tas, ka Vācijas likumdevējs un Vācijas tiesas notāra darbības pamatā uzskata par dalību valsts varas īstenošanā, nenozīmē, ka šīs darbības tāpēc vien būtu atbrīvotas no stingrāka Kopienu tiesību vērtējuma par brīvību veikt uzņēmējdarbību. EKL 45. panta 1. punkts kā izņēmums no pamatbrīvības ir jāinterpretē šauri.

Pašreizējā integrācijas stadijā ir īpaši grūti rast saturīgu pamatojumu pilsonības nosacījumam attiecībā uz notāra darbībām. Neviena no šīm darbībām, pat ja tās ir suverēnas, iepriekš neparedz īpašu saikni ar valsti, kā tas ir pilsonības gadījumā. Tāpat šīs darbības ir saistītas ar risku, ka, īstenojot suverēnas pilnvaras un izmantojot valsts varas līdzekļus, tiktu radīti konflikti ar rezidentiem.

Ar Vācijas Federatīvās Republikas uzskaitītajām darbībām pilsonības prasības pamatojumam — tiesisku darījumu un līgumu apliecināšana, šādu oficiālo dokumentu pierādījuma spēks, izpildes klauzulas apstiprināšana un juridiskas konsultācijas saistībā ar apliecinājumiem — nepietiek, lai pamatotu EKL 45. panta piemērošanu. Tiktāl, ciktāl tie vispār piedalās valsts varas īstenošanā, tas notiek vienīgi netieši. Valsts varas īstenošanu turklāt nedrīkst sajaukt ar darbībām sabiedrības interesēs. Noderīgums sabiedrībai ne vienmēr pieder valsts varai; darbības, kuras veic, vadoties pēc vispārīgā noderīguma un nevis atsevišķas personas interesēs, netiek katrā ziņā veiktas, deleģējot valsts varu. Lai gan tādējādi valsts varas faktisko īstenošanu var uzticēt saviem valsts pilsoņiem, noteiktu darbību sabiedrības interesēs veikšanu, kā tas, piemēram, ir preventīvas justīcijas gadījumā, var nodrošināt arī tādējādi, ka pieeja profesijai un profesionālie pienākumi tiek noteikti īpašā regulējumā un tiem piemēro īpašu kontroli.

Komisija līdz ar to uzskata, ka neviena darbība, skatot atsevišķi vai visas kopā, kuras Vācijā veic notāri, judikatūras nozīmē neveido tiešu un konkrētu dalību valsts varas īstenošanā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Apvienotā Karaliste) 2008. gada 13. februāra rīkojumu — Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd/Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Lieta C-58/08)

(2008/C 107/25)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd

Atbildētāji: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Ieinteresētās personas: Office of Communications, Hutchison 3G (UK) Limited

Persona, kas iestājusies lietā: GSM Association

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tādēļ, ka EKL 95. pants nav atbilstošs juridiskais pamats, Regula (EK) Nr. 717/2007 ⁽¹⁾ ir pilnīgi vai daļēji spēkā neesoša?
- 2) Vai tādēļ, ka viesabonēšanas mazumtirdzniecības cenas maksimālā apmēra noteikšana neatbilst samērīguma un/vai subsidiaritātes principam, Regulas (EK) Nr. 717/2007 4. pants (kopā ar 2. panta a) punktu un 6. panta 3. punktu tiktāl, ciktāl tie attiecas uz Eiropas tarifu) ir spēkā neesošs?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 27. jūnija Regula (EK) Nr. 717/2007 par viesabonēšanu publiskajos mobilo telefonsakaru tīklos Kopienā un grozījumiem Direktīvā 2002/21/EK (OV L 171, 32. lpp.).